

jeg dog sige, at Kommunerne kunne jo ikke oprette Beværtninger. Det kunne de ikke efter den nuværende Lov, og det ville de heller ikke kunne gøre efter det foreliggende Forslags Regler. Jeg siger dette kun, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse paa dette Punkt. Der synes nemlig undertiden at være en og anden, der mener, at de almindelige Love ikke gælder for Kommunerne, men at naar et Byraad eller en Kommunalbestyrelse blot vilde bestemme en Ting, saa er det tilstrækkeligt for vedkommende Kommune. Men det er selvfølgelig en Misforstaaelse. Den Lovgivning, vi have, gælder selvfølgelig for alle, baade for den ene og den anden Kommune rundt omkring.

Jeg vil gøre endnu en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem. Han talte om mine Udtalelser i Gaar vedrørende Lockouten, og jeg forstod ham saaledes, at han mente, at jeg paa en eller anden Maade skulde have udtalt mig kritisk med Hensyn til Arbejdernes Stilling under Lockouten her inde i Byen eller ude omkring i Landet. Det er en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, hvis det ærede Medlem har faaet dette Indtryk. Det har paa ingen som helst Maade været min Agt, og det ligger heller ikke i et eneste af de Udtryk, jeg har brugt. Jeg hører til dem, der beundre den Holdning, som Arbejderne indtog under den store Lockout, og jeg har ogsaa tidligere haft Lejlighed til at give dette Udtryk. Mine Bemærkninger handlede derimod om det ærede Medlems Udtalelser om den moderne Arbejderbevægelse og det ærede Medlems Ønske om, at det skulde komme dertil, at Arbejderne frivilligt traf Bestemmelser om, at der ikke skulde være Spiritusdrikkeri paa Arbejdspladserne. Jeg deler ganske det Ønske, det ærede Medlem der udtalte, og jeg er fuldstændig enig med ham, naar han atter i Dag saa stærkt understregede, at det skulde være en fuldstændig frivillig Sag. Ogsaa dette har jeg haft Lejlighed til at udtale i Anledning af Spørgsmaalets tidligere Fremdragelse. Jeg tror ogsaa ganske sikkert, at man i ledende Arbejdsgiverkredse er fuldstændig enig om, at det Spørgsmaal maa Arbejderne helst selv fremdrage, selv træffe disse Bestemmelser, thi saa virke de paa en ganske anderledes heldig Maade, end Tilfældet vilde være, hvis de kom frem i Kraft af Forlig mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne, endsige, hvis de kom frem under Paanødning fra Arbejdsgivernes Side. Men det, jeg udtalte derom i Gaar, var en Forundring

over, at man ikke fra det, jeg antog, det ærede Medlem mente med den moderne Arbejderbevægelse, fra Ledelsens Side, var stærkt og bestemt gaaet i Spidsen for hele denne Bevægelse, havde søgt agitatorisk at gøre dette indlysende for Arbejderne, at det var af overordentlig stor Betydning, socialt og kulturelt, hvis Arbejderne kom ind herpaa. Det udtalte jeg min Forundring over; og at denne Forundring har været paa sin Plads, ser jeg dog et lille Vidnesbyrd om deri, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med i Gaar her i Tinget, og som med Rette vakte en ikke ringe Opmærksomhed og Glæde, aldeles ikke i Dag findes refererede i Hovedorganet for den Bevægelse, det ærede Medlem formentlig sigtede til med Udtrykket den moderne Arbejderbevægelse.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Den højtærede Minister har misforstaaet mig. Naar jeg talte om at blive i det hidtidige Spor, var det en Henvendelse til Afholdsbevægelsen, Afholdsfolk om ikke at paakalde Politi og Lovgivning.

Naar den højtærede Minister bemærkede, at jeg havde udtalt, at dette Forslag vilde blive en Undtagelseslov, mente jeg naturligvis ikke en Undtagelseslov for den danske Nation mellem Nationerne, nej, det vilde blive en Undtagelseslov for den store Del af det danske Folk, som ikke har aflagt Afholdsløfte.

Og naar endelig den højtærede Minister selv sammenlignede os med andre Nationer, vil jeg gøre opmærksom paa, at det gjorde jeg ogsaa, og jeg paaviste efter min Mening netop, hvilke skadelige Følger for andre Nationer en Lov af denne Art har haft. Naar jeg ønskede, at man skal blive i det hidtidige Spor, sigtede jeg som sagt til Afholdsbevægelsen. Men med Hensyn til Lovgivningen erkender jeg, at Ministeren har Ret, men derfor ønsker jeg Lovforslaget aldeles ubetinget forandret fra, som det nu er, til „Frihed for Loke som for Thor“, som det er blevet sagt i Gaar.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at vi jo ikke ere uden Erfaringer her i Landet med Hensyn til de Farer, det muligt medfører at slaa ind paa det Spor, som han talte om i sine første Udtalelser.